

en Gang træder i Kraft og har været i Virksomhed i nogen Tid, saaledes at de forskellige Mangler, som der kan være, kommer for Dagens Lys gennem Lovens Brug, vil komme yderligere Ændringer, og jeg vil da finde det rigtigt, at Optrykningen af dette store Værk udsættes, indtil man er nogenlunde klar over, at det, som kommer bag efter, ikke kan blive noget af større Betydning. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Zahle): Mod det foreliggende Lovforslag har ingen rejst nogen Indvending, jeg har ogsaa faaet den Opfattelse, at det vil blive fremmet uden Udvalg, og derfor kan jeg kun udtrykke min Tak.

Der er saa udtalt en Beklagelse af, at der kommer saadanne Ændringer frem efterhaanden, og at man ikke har faaet alt samlet paa een Gang. Det har sin naturlige Forklaring i, at disse Ændringer fremkommer, efterhaanden som de Embedsmænd, som arbejder paa Forberedelsen af Retsplejelovens Træden ud i Livet, bliver opmærksomme paa, at Ændringer paa visse Punkter tiltrænges. Jeg tør ikke indestaa for, at der ikke endnu kan være et eller andet Punkt, som jeg bliver nødt til at henvende mig til den høje Rigsdag om, inden Reformen den 1. Oktober træder i Kraft.

Det er rigtigt, som det er fremhævet, at der maa være den størst mulige Klarhed over et Lovgivningsværk som den store Retsplejereform, og det vil derfor ogsaa ganske sikkert være rigtigt at optrykke den med de Ændringer, der efterhaanden er indføjede. Men jeg skulde dog tro, at det var bedst at udskyde det Tidspunkt, hvor man optrykker Loven, endnu noget. Man kan naturligvis sige, at det vil være naturligt at optrykke Loven til den 1. Oktober, naar den træder i Kraft, og det kan man ogsaa gøre. Jeg skal ikke modsætte mig det, hvis det er et Ønske i Rigsdagen, men jeg har dog den personlige Opfattelse, at det vil være rigtigt at vente et Aar eller to eller maaske lidt længere med Optrykningen, idet jeg ikke tvivler om, at det praktiske Arbejde vil vise, at der paa enkelte Punkter, som ikke tidligere er faldet i Øjnene, vil være Ændringer, der er højst ønskelige, og som alle vil kunne enes om at foretage. Det er jo en ikke ringe Bekostning at optrykke denne store Lov, men selv om man ser bort derfra, naar man ikke til Klarhed, naar der kommer adskillige Ændringer til efter Optrykningen, og man saa skal gaa til en ny. Er der imidlertid et stærkt Ønske

om at optrykke Loven til 1. Oktober, skal jeg, som sagt, ikke modsætte mig det, der kan være noget naturligt i at optrykke Loven, som den er, naar den træder i Kraft.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Forandring af Flyttedagene.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6781).

Lovforslaget satte til Forhandling.

Jørgen Berthelsen: Som nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget og som ogsaa udtalt af den højtærede Minister ved Forelæggelsen havde vi i April Maaned et Lovforslag om en Flytning af Flyttedagen til Behandling. Der blev den Gang gjort gældende, at der var for kort Tid til at vedtage en permanent Ordning. Nu foreligger Lovforslaget igen i alt væsentligt i Overensstemmelse med det tidligere Lovforslag. Jeg er ikke helt sikker paa, at Lovforslaget, som det nu foreligger, er egnet til at ophøjes til Lov uden Ændringer. Købstadforeningen havde foreslaaet, at Flyttedagen skulde omlægges til den første Tirsdag i Maj og November. Det blev i Folketinget ændret til den anden Tirsdag, og det foreslaas nu ogsaa her. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at det er heldigere med den anden Tirsdag, og for saa vidt kan jeg godt give denne Ændring min Tilslutning. Men saa hedder det i § 2, at „for den herved foranledigede Forlængelse af Lejemaalet erlægges intet særligt Vederlag“. Der var herom Uenighed i Folketinget, og jeg maa sige, at jeg deler den Anskuelse, der kom frem der, at man ikke skulde vedtage Loven, uden at der gives Erstatning til Grundejerne, og jeg tror ogsaa, det er det reneste og mest regelmæssige for Lejerne, naar der bliver betalt for den Tid, der gaar ud over det oprindelige. I § 2, 2det Stykke, hedder det: „medmindre Udlejer og Lejer træffer anden Aftale“. Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at en saadan Bestemmelse vil møde store praktiske Vanskeligheder. Man maa jo ikke glemme, at det ikke er en enkelt Lejer eller Udlejer, der drejer sig om. Det kan komme til at gaa gennem